

huske det, gaar jeg paa Forhaand ud fra, at dette er rigtigt. Jeg kan derimod erindre, at vi drøftede Spørgsmaalet i Fjor, i 1919, ved Skattelovenes Behandling, og da gav den højtærede Finansminister mig Tilslutning til den Opfattelse; det var imidlertid en Tilslutning, som kun blev givet i Teorien — vi har ikke faaet Balance endnu —, og hvor glad jeg end er over at faa principiel Tilslutning fra den højtærede Minister, saa er jeg dog dobbelt glad ved at faa Tilslutning i Praksis fra den højtærede Finansministers og den højtærede Trafikministers Side. Nu haaber jeg, at vi faar realiseret den Tanke, som vi jo altsaa alle mener bør realiseres, at Statsvirksomhederne kommer til at bære sig. Men naar den højtærede Trafikminister mener, at det for Venstre og ligeledes for det konservative Folkeparti, som jeg nu ikke skal svare for, er en særlig Tilfredsstillelse at faa forhøjede Jernbane- og Posttakster, saa har Trafikministeren, som ellers er en meget klog Mand og sikkert ogsaa en stor Menneskekender, dog ganske misforstaaet os. Nej, saadan ser vi ikke paa Sagen, og det gør vi ikke, fordi vi i og for sig gerne vil have lave Takster baade i den ene og den anden Retning; men vi ser paa disse Takstforhøjelser som en Nødvendighed under de foreliggende Forhold, og i den Henseende har vi nu haft den Glæde, at den højtærede Trafikminister er enig med os.

Piper: Hvad det Spørgsmaal angaar, at Finanslovsforslaget kommer saa sent til Landstinget, og Ansvarret herfor, saa vil Ministeriet ikke kunne fralægge sig sin store Andel af Ansvarret paa Grund af den Coutume, der er blevet herskende i de senere Aar, at der stilles en Mængde Ændringsforslag baade til anden og i Særdeleshed til tredje Behandling. Det nødvendiggør jo en meget forlænget Behandling i Folketingets Finansudvalg, og derved udskydes Forhandlingen i Tinget.

Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at jeg har ikke udtrykt nogen Indignation i Anledning af Reservefonden. Den Bemærkning, jeg kom med angaaende Reservefonden, beror altsaa paa en Misforstaaelse fra min Side, som maaske skyldes, at den højtærede Minister ikke

har udtrykt sig saa forfærdelig klart om dette Punkt i sin Tale i Folketinget. Men nu har jeg faaet Oplysning om, at den Reservefond, vi havde før, har vi endnu, med de samme Mangler, som hæftede ved den tidligere.

Den højtærede Finansminister mente, at det var ikke muligt at holde Udgifterne nede: Lønningerne kunde ikke være mindre, og hertil kom 8 Timers Arbejdsdagen. Det er dog et Spørgsmaal, om man havde været nødt til paa alle Omraader at indføre 8 Timers Arbejdsdagen og indføre den saa pludseligt, som sket er. Administrationen kunde dog muligvis raade Bod paa de forøgede Udgifter ved, at man somme Tider sparede Arbejder, som nu udføres.

Den højtærede Minister mente fredeles, at alle Partier havde stillet Krav under Krigen, og alle havde været enige om Bevillinger. Det gaar jo saaledes, at naar der stilles Forslag, er det ofte ikke saa let at komme udenom de Krav, som stilles fra Regeringens Side; men den, som stiller Forslaget, er den, der foranlediger, at Kravet overhovedet rejses. Jeg lagde ogsaa Mærke til en Bemærkning i den højtærede Finansministers Tale i Folketinget, hvori han ligesom undskyldte sig, fordi han havde tilladt sine to Kolleger under de nuværende Forhold at fremsætte Forslagene om Aldersrente og Invaliderrente, to Lovforslag, som vil stille overordentlig store finansielle Krav til Staten, Love, som vi fra vor Side meget gerne vilde se ført ud i Livet, men som vi paa den anden Side mener, der maa skabes det tilbørlige finansielle Grundlag for at kunne gennemføre.

Den højtærede Trafikminister havde det Indtryk, at vi fra vort Partis Side udtalte os med ungdommelig Begejstring om Takstforhøjelser paa Jernbane, med Post o. s. v. Det maa dog vist være en forkert Opfattelse, den højtærede Minister der har faaet. Naar vi gaar med til Takstforhøjelser, og naar vi har gjort os til Talsmænd derfor, er det ikke af Glæde over, at dette er nødvendigt, men det er, fordi vi stedse har fundet det urimeligt, at Landets Skatteborgere skulde betale for de Ydelser fra Staten, som de, der benytter Jernbanen og Postvæsenet, modtager.